ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlásené: 03.12.1991 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

491

ZÁKON

zo 7. novembra 1991

o organizácii Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a o konaní pred ním

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
ORGANIZÁCIA ÚSTAVNÉHO SÚDU

Sudcovia

§ 1

(1) Zoznamy kandidátov na funkcie sudcov Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky (ďalej len „sudcovia“ a „Ústavný súd“) sa podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 91/1991 Zb. o Ústavnom súde Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky (ďalej len „ústavný zákon“) predkladajú najneskôr tri mesiace pred uplynutím funkčného obdobia sudcov prv vymenovaných. Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vymenuje sudcov do jedného mesiaca od doručenia zoznamu kandidátov na sudcov, prípadne od doručenia nového návrhu podľa odseku 2.

(2) Ak je v zozname kandidátov predloženom podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona uvedený kandidát, ktorého už navrhol iný zákonodarný zbor, prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vyzve zákonodarný zbor, ktorý tento zoznam predložil, aby namiesto takého kandidáta navrhol do jedného mesiaca iného kandidáta.

(3) Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vymenuje sudcov pred uplynutím funkčného obdobia sudcov prv vymenovaných. Takto novovymenovaní sudcovia skladajú sľub v deň, ktorý je začiatkom ich funkčného obdobia.

(4) Ak sa miesto sudcu uvoľní, navrhne jedného kandidáta Federálne zhromaždenie a jedného národná rada tej republiky, ktorej občanom bol sudca, ktorého miesto sa uvoľnilo, najneskôr do dvoch mesiacov od uvoľnenia miesta; kandidáti musia byť občanmi tej istej republiky ako sudca, ktorého miesto sa uvoľnilo (čl. 12 ústavného zákona). Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vymenuje sudcu do jedného mesiaca po doručení návrhov.

§ 2

(1) Ak predseda Ústavného súdu zistí, že sudca vykonáva inú zárobkovú alebo hospodársku činnosť, ktorá je nezlučiteľná s funkciou sudcu Ústavného súdu podľa čl. 16 ods. 2 ústavného zákona, vyzve sudcu, aby do 10 dní od doručenia výzvy takú činnosť ukončil.

(2) Ak sudca vykonáva vedeckú, pedagogickú, literárnu alebo umeleckú činnosť, nesmie to byť na úkor výkonu jeho sudcovskej funkcie; výkonom tejto činnosti sa nesmie znižovať vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu Ústavného súdu.

Peňažné a ostatné požitky sudcov

§ 3
Sudcovský plat

Sudcovi Ústavného súdu patrí plat vo výške 18 000 Kčs mesačne odo dňa zloženia sľubu predpísaného ústavným zákonom. Plat mu patrí ešte tri mesiace po tom, čo jeho funkcia zanikla.

§ 4
Funkčné príplatky

(1) Okrem platu podľa § 3 patrí mesačne

a) predsedovi Ústavného súdu funkčný príplatok vo výške 7000 Kčs,

b) podpredsedovi Ústavného súdu funkčný príplatok vo výške 4000 Kčs,

c) predsedovi senátu funkčný príplatok vo výške 2000 Kčs,
a to začínajúc dňom, keď bol do funkcie vymenovaný alebo zvolený.

(2) Funkčné príplatky podľa odseku 1 nepodliehajú dani zo mzdy.

§ 5
Ostatné požitky

(1) Sudcovia môžu bezplatne používať prostriedky verejnej hromadnej dopravy na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(2) Lietadlá verejnej leteckej dopravy môže sudca bezplatne použiť na cesty vyplývajúce z výkonu jeho funkcie.

(3) Po dobu výkonu funkcie má sudca právo

a) bezplatne užívať primerane vybavený byt,

b) na zriadenie a bezplatné používanie účastníckej telefónnej stanice.

(4) Predseda a podpredseda Ústavného súdu majú právo bezplatne používať služobné vozidlo.

(5) Sudcovia sú zúčastnení na nemocenskom poistení a sociálnom zabezpečení rovnako ako pracovníci v pracovnom pomere. Sudcovi patria prídavky na deti vo výške a za podmienok ustanovených všeobecne záväznými právnymi predpismi. V čase, keď sudca nevykonáva svoju funkciu pre chorobu, patrí mu plat podľa § 3, najdlhšie však po dobu šiestich mesiacov; po túto dobu mu nepatrí nemocenské.

§ 6
Kárne konanie

(1) Predseda Ústavného súdu začne so sudcom kárne konanie, ak sudca svojím správaním znižuje vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo napriek výzve pokračuje v činnosti nezlučiteľnej s funkciou sudcu (§ 2 ods. 1). Uznesenie o začatí kárneho konania predloží predseda Ústavného súdu plénu Ústavného súdu.

(2) Plénum Ústavného súdu kárne konanie zastaví, ak nezistí, že je dôvodné, alebo zvolí na jeho vykonanie štvorčlenný kárny senát.

(3) Sudcovi sa musí dať možnosť vyjadriť sa k uzneseniu o začatí kárneho konania a zúčastniť sa na kárnom konaní.

(4) Po dobu kárneho konania sa sudcovi pozastavuje výkon jeho funkcie.

(5) Kárny senát konanie uvedené v uznesení o začatí kárneho konania sudcovi vytkne alebo kárne konanie zastaví. Sudca alebo predseda Ústavného súdu môže proti rozhodnutiu kárneho senátu podať do 15 dní od doručenia námietky, o ktorých rozhodne plénum Ústavného súdu.

(6) Pokiaľ plénum Ústavného súdu námietky k výčitke zamietne alebo sa ich sudca vzdal, môže plénum Ústavného súdu navrhnúť, aby prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky podľa čl. 17 ústavného zákona sudcu odvolal, ak sa sudca dopustil takého konania, že jeho ďalšie zotrvanie vo funkcii by bolo v rozpore s poslaním Ústavného súdu a s postavením jeho sudcov. Na uznesenie o takom návrhu je potrebný súhlas najmenej deviatich sudcov Ústavného súdu.

(7) Podrobnosti kárneho konania upraví organizačný a rokovací poriadok Ústavného súdu.

Predseda a podpredseda Ústavného súdu

§ 7

(1) Predsedu a podpredsedu Ústavného súdu vymenúva prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky (čl. 11 ústavného zákona).

(2) Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže predsedu a podpredsedu Ústavného súdu z ich funkcií odvolať. Tým nie je dotknuté ich postavenie ako sudcov.

§ 8

(1) Predseda Ústavného súdu

a) sa stará o riadny chod Ústavného súdu;

b) zvoláva zasadanie pléna Ústavného súdu a riadi jeho rokovanie;

c) zastupuje Ústavný súd;

d) plní ďalšie úlohy, ktoré mu ako predsedovi Ústavného súdu ukladá zákon, organizačný a rokovací poriadok Ústavného súdu.

(2) Neprítomného predsedu Ústavného súdu zastupuje podpredseda Ústavného súdu. Ak ani podpredseda nie je prítomný, zastupuje predsedu Ústavného súdu vekom najstarší sudca Ústavného súdu.

§ 9
Plénum Ústavného súdu

(1) Ústavný súd rozhoduje v pléne:

a) vo veciach podľa čl. 2, 4 a 7 ústavného zákona;

b) vo veciach podľa čl. 5 a 6 ústavného zákona, pokiaľ senát pre rovnosť hlasov nerozhodol alebo ak plénum Ústavného súdu posudzuje právny názor senátu, odchylný od právneho názoru Ústavného súdu, vysloveného v náleze alebo v uznesení o výklade podľa čl. 5 ústavného zákona;

c) vo veciach podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona č. 327/1991 Zb. o referende (ďalej len „ústavný zákon o referende“);

d) v ostatných veciach uvedených v čl. 14 ods. 2 ústavného zákona.

(2) Ústavný súd je spôsobilý v pléne konať a uznášať sa, ak je prítomných aspoň deväť sudcov.

(3) Uznesenie pléna Ústavného súdu je prijaté, ak sa preň vyslovila väčšina prítomných sudcov. Ak však ide o rozhodnutie prijímané na základe právneho názoru, ktorý sa odchyľuje od právneho názoru Ústavného súdu, vysloveného v náleze alebo v uznesení o výklade podľa čl. 5 ústavného zákona, je uznesenie prijaté, ak sa preň vyslovilo aspoň deväť prítomných sudcov.

(4) O veciach podľa čl. 15 ods. 1 a 2 ústavného zákona a podľa odseku 1 písm. a), b) a c) a § 6 ods. 6 tohto zákona sa hlasuje tajne. Postup pri tajnom hlasovaní a spôsob hlasovania v ostatných veciach upraví organizačný a rokovací poriadok Ústavného súdu.

(5) Sudca, ktorý s rozhodnutím pléna Ústavného súdu vo veciach uvedených v odseku 1 písm. a), b) a c) nesúhlasí, má právo, aby sa jeho odlišné stanovisko stručne uviedlo v zápisnici o hlasovaní.

Senáty Ústavného súdu

§ 10

(1) Na rozhodovanie vecí, ktoré nepatria do pôsobnosti pléna Ústavného súdu, vytvára Ústavný súd zo sudcov dva štvorčlenné senáty. Stálych členov senátov určuje plénum Ústavného súdu na dobu jedného roka tak, aby spravidla dvaja členovia senátu boli občanmi Českej republiky a dvaja členovia senátu občanmi Slovenskej republiky, a tak, aby všetci sudcovia boli postupne stálymi členmi senátu. Predseda a podpredseda Ústavného súdu nemôžu byť stálymi členmi senátu.

(2) Stáli členovia senátu volia predsedu senátu, ktorý zvoláva a riadi jeho rokovanie. Vo funkcii predsedu sa stáli členovia senátu striedajú podľa pravidla, ktoré ustanovuje organizačný a rokovací poriadok Ústavného súdu. Neprítomného predsedu zastupuje vekom najstarší stály člen senátu.

(3) Neprítomného člena senátu dočasne zastúpi sudca, určený predsedom Ústavného súdu, ktorý je spravidla občanom tej istej republiky ako neprítomný člen senátu. Zastupujúcim členom senátu môže byť aj predseda alebo podpredseda Ústavného súdu. Rovnako sa postupuje, ak je člen senátu vo veci vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie.

(4) Senát je spôsobilý konať a uznášať sa, ak sú prítomní všetci jeho stáli alebo zastupujúci členovia; uznáša sa väčšinou hlasov. Pri rovnosti hlasov predloží predseda senátu vec na rozhodnutie v pléne Ústavného súdu.

(5) Člen senátu, ktorý s uznesením senátu nesúhlasí, má právo, aby sa jeho odlišné stanovisko stručne uviedlo v zápisnici o hlasovaní.

§ 11

Ak senát v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou dospeje k právnemu názoru odchylnému od právneho názoru Ústavného súdu vysloveného v náleze alebo v uznesení o výklade podľa čl. 5 ústavného zákona, predloží otázku na posúdenie plénu Ústavného súdu. Stanoviskom pléna je senát v ďalšom konaní viazaný.

§ 12
Kancelária Ústavného súdu

(1) Služby potrebné pre činnosť Ústavného súdu zabezpečuje Kancelária Ústavného súdu (ďalej len „Kancelária“).

(2) Vedúceho Kancelárie a ďalších vedúcich pracovníkov Kancelárie, o ktorých to ustanovuje organizačný poriadok Kancelárie, vymenúva a odvoláva predseda Ústavného súdu.

(3) Vedúci Kancelárie je podriadený predsedovi Ústavného súdu.

(4) Podrobnosti o organizácii a činnosti Kancelárie a o postavení jej pracovníkov ustanovuje organizačný poriadok Kancelárie, ktorý schvaľuje plénum Ústavného súdu.

§ 13
Prostriedky pre činnosť Ústavného súdu

(1) Rozpočet Ústavného súdu je súčasťou štátneho rozpočtu federácie. Návrh rozpočtu Ústavného súdu schvaľuje plénum Ústavného súdu.

(2) Hmotné prostriedky pre činnosť Ústavného súdu a Kancelárie zabezpečuje vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

Spoločné ustanovenia

§ 14

Sú zakázané zhromaždenia[1]) v okruhu 100 m od budov Ústavného súdu alebo od miest, kde Ústavný súd koná.

§ 15

Podrobnosti o organizácii Ústavného súdu a o konaní pred ním upravuje organizačný a rokovací poriadok Ústavného súdu, ktorý schvaľuje plénum Ústavného súdu; vyhlasuje sa v úradnej zbierke určenej na vyhlasovanie zákonov Federálneho zhromaždenia.

DRUHÁ ČASŤ
KONANIE PRED ÚSTAVNÝM SÚDOM

PRVÁ HLAVA
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 16

Na podanie návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom sú oprávnené osoby alebo orgány uvedené v čl. 8 ústavného zákona (ďalej len „navrhovateľ“). Konanie sa začne dňom doručenia návrhu Ústavnému súdu.

§ 17

Súdom podľa čl. 8 ods. 1 písm. h) ústavného zákona sa rozumie príslušný senát alebo samosudca.

§ 18

(1) Účastníkmi konania sú navrhovateľ a ďalej tí, o ktorých to ustanovuje tento zákon.

(2) Vedľajšími účastníkmi konania sú tí, ktorým toto postavenie tento zákon priznáva, pokiaľ sa tohto postavenia nevzdajú. Majú v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastníci, konajú však iba sami za seba.

(3) Štátne orgány ako účastníkov alebo vedľajších účastníkov konania na ústnom pojednávaní zastupuje nimi ustanovený zástupca; ak nejde o zástupcu zákonodarného orgánu, musí mať vysokoškolské právnické vzdelanie.

(4) Ak je účastníkom konania súd, ktorý podal návrh v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou [čl. 8 ods. 1 písm. h) ústavného zákona], zastupuje senát (§ 17) jeho predseda.

§ 19

Účastníci a vedľajší účastníci konania, ak sú nimi právnické alebo fyzické osoby,[2]) musia byť v konaní pred Ústavným súdom zastúpení advokátom. V plnomocenstve musí byť výslovne uvedené, že je udelené na zastupovanie pred Ústavným súdom.

§ 20

V konaní pred Ústavným súdom sa používa rovnoprávne český a slovenský jazyk. Fyzické osoby môžu na ústnom pojednávaní alebo pri inom osobnom rokovaní používať svoj materinský jazyk; trovy tlmočenia znáša Ústavný súd.

§ 21

Návrh, ktorým sa konanie začína, sa podáva písomne Ústavnému súdu. V návrhu sa musí uviesť, čoho sa týka, kto ho podáva, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, čím svoj návrh odôvodňuje a aké dôkazy navrhuje. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca.

§ 22

(1) Návrh je neprípustný, ak sa týka veci, o ktorej Ústavný súd už nálezom rozhodol.

(2) Návrh je neprípustný aj v prípade, že Ústavný súd už v tej istej veci koná; ak ho podal oprávnený navrhovateľ, má právo zúčastniť sa na konaní o prv podanom návrhu ako vedľajší účastník.

§ 23

(1) Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom prejednávaní bez prítomnosti navrhovateľa.

(2) Návrhy vo veciach, na prejednanie ktorých nie je Ústavný súd kompetentný, návrhy ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným môže Ústavný súd na predbežnom prerokovaní uznesením bez ústneho pojednávania, odmietnuť. Také uznesenie sa nemusí odôvodniť, ak Ústavný súd navrhovateľa na takéto vady návrhu upozornil.

(3) Ak návrh nebol odmietnutý, je prijatý na ďalšie konanie.

§ 24

Pri prejednávaní návrhov sa Ústavný súd nemusí riadiť poradím, v ktorom mu návrhy došli, ak vec, ktorej sa niektorý návrh týka, považuje za naliehavú.

§ 25

(1) Sudca je vylúčený z výkonu svojej sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak

a) je na veci zúčastnený;

b) je alebo bol manželom účastníka alebo vedľajšieho účastníka konania alebo ich zástupcu, je jeho príbuzným v priamom rade alebo príbuzným v pobočnom rade až do tretieho stupňa alebo sudcov manžel je jeho príbuzným v priamom rade alebo jeho súrodencom. To však neplatí, ak je účastníkom alebo vedľajším účastníkom osoba, ktorá vykonáva funkciu alebo je členom orgánu uvedeného v čl. 8 ods. 1 a 2 ústavného zákona;

c) bol už činný v tej istej veci pri výkone inej funkcie alebo povolania, než je funkcia sudcu Ústavného súdu.

(2) Zúčastnený na veci podľa ustanovenia odseku 1 písm. a) nie je ten, kto má k veci vzťah vzhľadom na svoj rodinný stav, svoje povolanie, pôvod, svoju príslušnosť k politickej strane alebo politickému hnutiu alebo z iného podobného všeobecného dôvodu.

(3) Za činnosť podľa ustanovenia odseku 1 písm. c) sa nepovažuje účasť na príprave, prerokúvaní a schvaľovaní právnych predpisov.

(4) Dôvody vylúčenia podľa odseku 1 oznámi sudca bez meškania predsedovi Ústavného súdu.

§ 26

(1) Účastník konania môže najneskôr na začiatku ústneho pojednávania vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre obavu z jeho predpojatosti. Odmietnutie sa musí odôvodniť. Odmietnutý sudca je povinný sa k odôvodneniu vyjadriť.

(2) Ak ide o rozhodovanie v pléne Ústavného súdu, rozhodne o vylúčení sudcu pre predpojatosť plénum Ústavného súdu; odmietnutý sudca nehlasuje. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho. Ak ide o rozhodovanie v senáte Ústavného súdu, rozhodne o vylúčení sudcu pre predpojatosť senát; odmietnutý člen senátu nehlasuje.

(3) Ak sudca, ktorý nebol odmietnutý, sám vyhlási svoju predpojatosť vo veci a uvedie dôvody, postupuje sa podľa odseku 2.

§ 27

(1) Návrh, ktorý došiel Ústavnému súdu (čl. 8 ústavného zákona), pridelí predseda Ústavného súdu niektorému zo sudcov ako spravodajcovi (ďalej len „sudca spravodajca“).

(2) Ak sa návrh týka veci, o ktorej rozhoduje Ústavný súd v pléne, pridelí predseda Ústavného súdu návrh ktorémukoľvek sudcovi; ak ide o stáleho člena senátu, po prerokovaní s predsedom tohto senátu.

(3) Ak sa návrh týka veci, ktorá patrí do pôsobnosti senátu, pridelí predseda Ústavného súdu návrh sudcovi, ktorý je stálym členom senátu, ktorému vec podľa pravidiel rozdelenia agendy medzi senáty patrí, po dohode s predsedom tohto senátu. Pridelením veci sudcovi spravodajcovi je vec pridelená na rozhodnutie tomuto senátu.

(4) Sudca spravodajca pripraví vec na predbežné prerokovanie, a ak je návrh prijatý na ďalšie konanie, na prejednanie veci samej v senáte Ústavného súdu alebo v pléne; pritom robí procesné úkony podľa tohto zákona a podľa organizačného a rokovacieho poriadku Ústavného súdu.

(5) Ak sudca spravodajca vyhlási svoju predpojatosť vo veci, oznámi to predsedovi Ústavného súdu, ktorý návrh pridelí inému sudcovi (odseky 1 až 3). Ak sa zistia dôvody, pre ktoré je sudca spravodajca vo veci vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie, postupuje predseda Ústavného súdu obdobne.

(6) Sudca spravodajca (odsek 1) zabezpečí, aby sa návrh bez meškania doručil ostatným účastníkom, prípadne vedľajším účastníkom s výzvou, aby sa k nemu vyjadrili v lehote, ktorú určí.

(7) Sudca spravodajca môže každému účastníkovi uložiť, aby v určenej lehote odovzdal Ústavnému súdu potrebný počet odpisov svojich návrhov, vyjadrení alebo iných podaní pre Ústavný súd a ostatných účastníkov; inak sa obstarajú na jeho náklady.

§ 28

(1) Vo veciach prejednávaných Ústavným súdom podľa čl. 2, 4, 6 a 7 ústavného zákona sa koná ústne pojednávanie.

(2) Od ústneho pojednávania môže Ústavný súd so súhlasom účastníkov upustiť, ak od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

(3) Na ústnom pojednávaní majú právo byť prítomní účastníci a vedľajší účastníci konania (§ 18) a ich zástupcovia (§ 18 a 19).

(4) Ústne pojednávanie vo veciach podľa čl. 7 ústavného zákona je verejné, vo veciach podľa čl. 2 a 4 ústavného zákona je verejné, pokiaľ Ústavný súd z dôležitých dôvodov verejnosť z účasti na celom pojednávaní alebo na jeho časti nevylúči.

(5) Pre verejnosť ústneho pojednávania v konaní podľa čl. 6 ústavného zákona platia ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, prípadne Trestného poriadku, ak sa prejednáva ústavná sťažnosť proti rozhodnutiu vydanému v trestnom konaní.

(6) Na porade a hlasovaní pléna Ústavného súdu môžu byť prítomní len sudcovia a zapisovateľ, na porade a hlasovaní senátu len členovia tohto senátu a zapisovateľ.

(7) Nálezy Ústavného súdu sa vyhlasujú verejne.

§ 29

(1) Ústavný súd vykonáva dôkazy potrebné na zistenie stavu veci. Vykonaním určitého dôkazu mimo ústneho pojednávania môže poveriť jednotlivého sudcu. Môže tiež o vykonanie určitého dôkazu požiadať iný súd.

(2) Všetky súdy, orgány verejnej správy a iné štátne orgány poskytujú Ústavnému súdu na jeho žiadosť pomoc pri obstarávaní podkladov pre jeho rozhodovanie.

(3) Svedok alebo znalec sa nemôže odvolávať na svoju povinnosť mlčanlivosti ustanovenú právnymi predpismi, ak ho Ústavný súd svojím uznesením pre tento prípad povinnej mlčanlivosti zbavil.

(4) O predvolaní, predvedení, povinnosti svedčiť, zákaze výsluchu, práve odoprieť výpoveď, o nároku na svedočné, o vykonávaní dôkazov a o náhrade trov s nimi spojených primerane platia ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

§ 30

(1) Vo veci samej rozhoduje Ústavný súd nálezom, v ostatných veciach uznesením, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak.

(2) Nálezy Ústavného súdu musia byť odôvodnené, vyhlasujú sa „v mene Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky“.

(3) Nálezy Ústavného súdu podľa čl. 2 ústavného zákona, ktoré boli vyhlásené v úradnej zbierke určenej na vyhlasovanie zákonov Federálneho zhromaždenia, sú všeobecne záväzné. Ostatné nálezy Ústavného súdu sú záväzné pre príslušné orgány verejnej moci.

(4) Nálezy vyhlasované podľa čl. 3 ods. 3 ústavného zákona sa v úradnej zbierke určenej na vyhlasovanie zákonov Federálneho zhromaždenia vyhlasujú bez odôvodnenia. K výroku o nesúlade medzi právnymi predpismi sa pripájajú poučenia o strate účinnosti, prípadne platnosti podľa § 42 ods. 1 a 3.

(5) Ak má právny názor Ústavného súdu vyslovený v náleze alebo v uznesení o výklade podľa čl. 5 ústavného zákona všeobecný význam, môže Ústavný súd rozhodnúť, že sa tento právny názor uverejní v úradnej zbierke určenej na vyhlasovanie zákonov Federálneho zhromaždenia.

(6) Ústavný súd vydáva najmenej raz za rok pre verejnú potrebu súbor svojich nálezov a uznesení o výklade podľa čl. 5 ústavného zákona prijatých v uplynulom roku. Dokiaľ neboli tieto nálezy a uznesenia takto vydané, môže do nich na Ústavnom súde každý nahliadnuť.

(7) Orgány verejnej moci pri výklade a používaní ústavného zákona Federálneho zhromaždenia alebo iného právneho predpisu sú viazané právnym názorom Ústavného súdu vysloveným v náleze alebo v uznesení o výklade podľa čl. 5 ústavného zákona.

§ 31

(1) Účastníkom alebo ich zástupcom sa doručujú všetky rozhodnutia Ústavného súdu vydané v prejednávanej veci.

(2) Vedľajším účastníkom sa doručujú rozhodnutia, o ktorých tak určí Ústavný súd.

§ 32

Konanie pred Ústavným súdom nepodlieha súdnym poplatkom, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak.

§ 33

(1) Trovy konania pred Ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi, uhrádza účastník zo svojho.

(2) Ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi jeho trovy konania.

DRUHÁ HLAVA
OSOBITNÉ USTANOVENIA

Prvý oddiel
Konanie vo veciach podľa čl. 2 ústavného zákona

§ 34

Pri rozhodovaní posudzuje Ústavný súd obsah právneho predpisu a skúma, či štátny orgán právny predpis prijal a vydal v medziach jeho kompetencie a spôsobom predpísaným zákonom.

§ 35

Pokiaľ sa v čl. 2 písm. d) a e) ústavného zákona hovorí o zákonoch Federálneho zhromaždenia, rozumejú sa tým aj medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré majú prednosť pred zákonom podľa § 2 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

§ 36

Ak súd v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou podáva návrh na začatie konania podľa čl. 2 ústavného zákona, preruší konanie až do vyhlásenia nálezu podľa čl. 3 ods. 3 ústavného zákona alebo do doručenia nálezu, ktorým bol podaný návrh zamietnutý.

§ 37

(1) Návrh je neprípustný, ak právny predpis, ktorý sa má preskúmavať, stratil pred doručením návrhu Ústavnému súdu platnosť alebo dosiaľ nebol vyhlásený v úradnej zbierke určenej na vyhlasovanie zákonov Federálneho zhromaždenia alebo iným spôsobom ustanoveným zákonom. Ak sa má preskúmať zákonné opatrenie predsedníctva zákonodarného orgánu, nemožno konanie začať, kým také opatrenie neschválil príslušný zákonodarný orgán.

(2) Návrh je neprípustný, ak ústavné a iné zákony Federálneho zhromaždenia alebo medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, s ktorými podľa návrhu nie sú preskúmavané právne predpisy v súlade, stratili pred doručením návrhu Ústavnému súdu platnosť alebo dosiaľ neboli vyhlásené v úradnej zbierke určenej na vyhlasovanie zákonov Federálneho zhromaždenia.

(3) Ak preskúmavané právne predpisy uvedené v čl. 2 ústavného zákona stratia platnosť pred vyhlásením nálezu Ústavného súdu, konanie sa zastaví.

§ 38

Návrh skupiny poslancov podľa čl. 8 ods. 2 ústavného zákona musí podpísať požadovaný počet poslancov a má v ňom byť uvedené, kto bude skupinu poslancov v konaní zastupovať; ak to v návrhu nie je uvedené, považuje sa za zástupcu poslanec podpísaný na návrhu ako prvý.

§ 39

(1) Účastníkom konania je tiež štátny orgán, ktorý preskúmavaný právny predpis vydal.

(2) Ak návrh podal súd v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou, sú vedľajšími účastníkmi konania účastníci konania pred súdom, ktorý návrh podal, a ak ide o trestné konanie, osoba, proti ktorej sa trestné konanie vedie, a prokurátor.

§ 40

Sudca spravodajca zabezpečí, aby bol návrh bez meškania zaslaný štátnemu orgánu, ktorý preskúmavaný právny predpis vydal, s tým, aby sa k návrhu v lehote 15 dní od jeho doručenia písomne vyjadril.

§ 41

Stratou účinnosti, prípadne platnosti právnych predpisov podľa čl. 3 ods.1 ústavného zákona sa neobnovuje platnosť právnych predpisov nimi zrušených; ak však šlo len o ich zmenu alebo doplnenie, platí prvší právny predpis v znení platnom pred touto zmenou alebo doplnením.

§ 42

(1) Právny predpis, jeho časti alebo niektoré jeho ustanovenia strácajú účinnosť podľa čl. 3 ods.1 ústavného zákona dňom vyhlásenia nálezu Ústavného súdu podľa čl. 3 ods. 3 ústavného zákona.

(2) Orgán, ktorý je povinný v zmysle čl. 3 ods.1 ústavného zákona uviesť dotknutý právny predpis do súladu, je viazaný právnym názorom vysloveným v náleze Ústavného súdu.

(3) Zánik platnosti právneho predpisu, jeho časti, prípadne niektorých jeho ustanovení, ktoré stratili účinnosť podľa odseku 1, nastáva po uplynutí šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu Ústavného súdu podľa čl. 3 ústavného zákona, pokiaľ v tejto lehote nenadobudol účinnosť právny predpis, ktorým sa dotknutý právny predpis, jeho časť alebo niektoré jeho ustanovenia menia alebo zrušujú.

§ 43

Ak na základe právneho predpisu, ktorý nie je podľa rozhodnutia Ústavného súdu v súlade s ústavným alebo iným zákonom Federálneho zhromaždenia alebo s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách ratifikovanými a vyhlásenými Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou, bol vydaný iný právny predpis, postupuje Ústavný súd ohľadne tohto právneho predpisu obdobne ako pri právnom predpise uvedenom v návrhu.

§ 44

(1) Ak na základe právneho predpisu, ktorý stratil účinnosť podľa čl. 3 ústavného zákona, vydal súd v trestnom konaní rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, nebol však dosiaľ vykonaný, je strata účinnosti takého právneho predpisu dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

(2) Ostatné právoplatné rozhodnutia vydané na základe právneho predpisu, ktorý stratil účinnosť, zostávajú nedotknuté; práva a povinnosti podľa takých rozhodnutí však nemožno vykonávať.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj v prípadoch, keď stratili účinnosť časti právnych predpisov, prípadne niektoré ich ustanovenia.

(4) Inak práva a povinnosti z právnych vzťahov vzniknutých skôr, než právny predpis stratil podľa čl. 3 ústavného zákona účinnosť, zostávajú nedotknuté.

Druhý oddiel
Konanie vo veciach kompetenčných sporov (čl. 4 ústavného zákona)

§ 45

(1) Pri prejednávaní kompetenčného sporu Ústavný súd zisťuje, ktorý z orgánov uvedených v čl. 4 ústavného zákona je kompetentný vydať právny predpis alebo rozhodnutie vo veci uvedenej v návrhu.

(2) Ak ide o kompetenčný spor medzi orgánmi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, medzi orgánmi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a orgánmi jednej alebo oboch republík alebo medzi orgánmi Českej republiky a orgánmi Slovenskej republiky, Ústavný súd nálezom vysloví, že vydanie právneho predpisu alebo rozhodnutia vo veci uvedenej v návrhu je v pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo Českej republiky alebo Slovenskej republiky a že kompetentný vydať právny predpis alebo rozhodnutie je preto orgán tejto republiky. V ostatných veciach Ústavný súd vo svojom náleze kompetentný orgán výslovne označí.

(3) Ústavný súd rozhoduje sám o svojej kompetencii. Ak tak robí na návrh, vydá o tom uznesenie.

§ 46

Účastníkmi konania vo veciach kompetenčných sporov sú tiež orgány uvedené v čl. 4 ústavného zákona, ktoré sa vlastnej kompetencie vydať právny predpis alebo rozhodnutie vo veci uvedenej v návrhu domáhajú alebo ktoré takú kompetenciu popierajú a sú uvedené v návrhu na začatie konania.

§ 47

Ak dva alebo viac orgánov tvrdí, že je v ich vlastnej kompetencii vydať právny predpis v tej istej veci a ak niektorý z týchto orgánov už taký právny predpis vydal a vyhlásil, postupuje sa podľa prvého oddielu tejto hlavy. Ak Ústavný súd vysloví, že taký právny predpis nie je v súlade s ústavnými alebo inými zákonmi Federálneho zhromaždenia, pretože ho vydal orgán, ktorý na to nemal vlastnú kompetenciu, vysloví súčasne, ktorý z orgánov uvedených v čl. 4 ústavného zákona je kompetentný vydať právny predpis vo veci uvedenej v návrhu.

§ 48

(1) Ak ide o kompetenčný spor medzi orgánmi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ktorý sa netýka vydania právneho predpisu, Ústavný súd vysloví, ktorý z týchto orgánov je kompetentný vydať rozhodnutie alebo robiť opatrenia alebo iné zásahy vo veci označenej v návrhu.

(2) Ústavný súd nerozhoduje kompetenčné spory, pokiaľ podľa ústavného zákona Federálneho zhromaždenia je rozhodovanie sporov o právomoc alebo sporov o príslušnosť zverené inému štátnemu orgánu.

(3) Spory o príslušnosť medzi federálnymi správnymi orgánmi, ktoré podliehajú tomu istému federálnemu ústrednému orgánu štátnej správy alebo priamo vláde Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, sa rozhodujú podľa osobitných predpisov.

§ 49

Vedľajšími účastníkmi konania o zistenie kompetencie podľa § 48 ods. 1 sú osoby, ktoré preukážu právny záujem na rozhodnutí vo veci uvedenej v návrhu na začatie konania.

§ 50

(1) Ak orgán, ktorý je účastníkom konania o kompetenčnom spore, vydal rozhodnutie vo veci uvedenej v návrhu a podľa zistenia Ústavného súdu je na vydanie takého rozhodnutia kompetentný iný orgán, Ústavný súd svojím nálezom rozhodnutie zruší.

(2) Ak orgán, ktorý je účastníkom konania o kompetenčnom spore, vydal rozhodnutie, ktorým svoju kompetenciu poprel, a podľa zistenia Ústavného súdu je na vydanie rozhodnutia vo veci kompetentný, Ústavný súd svojím nálezom rozhodnutie zruší.

Tretí oddiel
Výklad ústavných zákonov (čl. 5 ústavného zákona)

§ 51

Ústavný súd podáva výklad ústavných zákonov Federálneho zhromaždenia podľa čl. 5 ústavného zákona len vtedy, ak nemožno ochranu ústavnosti zabezpečiť konaním podľa iných ustanovení ústavného zákona.

§ 52

(1) V návrhu na podanie výkladu musí byť uvedené, ktorý ústavný zákon Federálneho zhromaždenia, prípadne ktorá jeho časť alebo ktoré ustanovenia sa majú vyložiť, z akých dôvodov je vec sporná a ktorý orgán verejnej moci podľa tvrdenia navrhovateľa ústavný zákon Federálneho zhromaždenia nesprávne vykladá.

(2) Účastníkom konania je tiež orgán verejnej moci, o ktorom navrhovateľ tvrdí, že ústavný zákon Federálneho zhromaždenia nesprávne vykladá.

(3) O vedľajších účastníkoch platia ustanovenia § 39 ods. 2 obdobne.

(4) O návrhu na podanie výkladu koná senát Ústavného súdu na neverejnom pojednávaní.

(5) Výklad prijíma senát Ústavného súdu uznesením.

§ 53

Podľa predchádzajúcich ustanovení podáva Ústavný súd tiež výklad, či medzinárodná zmluva ratifikovaná a vyhlásená Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou je medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách podľa § 2 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ak je vec sporná.

Štvrtý oddiel
Konanie o ústavných sťažnostiach (čl. 6 ústavného zákona)

§ 54

(1) Ústavnú sťažnosť podľa čl. 6 ústavného zákona môže podať fyzická alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že opatrením, právoplatným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu verejnej moci sa porušilo jej základné právo alebo sloboda zaručené ústavným zákonom Federálneho zhromaždenia alebo medzinárodnými zmluvami uvedenými v čl. 2 písm. b) ústavného zákona (ďalej len „sťažovateľ“).

(2) Ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, platia pre ústavnú sťažnosť ustanovenia o návrhu na začatie konania a pre sťažovateľa ustanovenia o navrhovateľovi.

§ 55

(1) Ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal všetky prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho práva poskytuje.

(2) Ústavný súd neodmietne prijatie ústavnej sťažnosti, aj keď nie je splnená podmienka podľa predchádzajúceho odseku, ak

a) sťažnosť svojím významom podstatne presahuje osobné záujmy sťažovateľa alebo

b) v konaní o podanom prostriedku, ktorý zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práva poskytuje, dochádza k značným prieťahom, z ktorých sťažovateľovi vzniká alebo môže vzniknúť vážna a neodvrátiteľná ujma.

(3) Ústavnú sťažnosť možno podať v lehote do 60 dní. Táto lehota sa začína dňom, keď rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, inak dňom, keď bol sťažovateľ upovedomený o vybavení prostriedku (odsek 1), a ak takého prostriedku niet, dňom, keď došlo k porušeniu jeho základného práva alebo slobody.

§ 56

V odôvodnení ústavnej sťažnosti treba uviesť, ktoré základné právo alebo sloboda boli podľa tvrdenia sťažovateľa porušené a akým konaním orgánu verejnej moci k tomuto porušeniu došlo. K sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia alebo iného písomného vybavenia (§ 55).

§ 57

(1) Účastníkmi konania sú sťažovateľ a orgán verejnej moci, proti ktorému sťažnosť smeruje.

(2) Vedľajšími účastníkmi sú účastníci predchádzajúceho konania, z ktorého sťažnosťou napadnuté rozhodnutie vzišlo. Ak šlo o trestné konanie pred súdom, je vedľajším účastníkom tiež príslušný prokurátor.

(3) Ústavný súd môže priznať postavenie vedľajšieho účastníka aj iným osobám, ktoré majú na výsledku konania právny záujem.

§ 58

(1) Sťažovateľ musí byť v celom konaní včítane podania návrhu zastúpený advokátom.

(2) Organizačný a rokovací poriadok Ústavného súdu ustanovuje za akých podmienok má sťažovateľ, ak je ním fyzická osoba, nárok, aby trovy zastupovania advokátom mu sčasti alebo úplne uhradil štát.

§ 59

(1) Senát Ústavného súdu môže uznesením prijatie ústavnej sťažnosti tiež odmietnuť, ak sa podala oneskorene alebo ak je zjavne neopodstatnená.

(2) Uznesenie o odmietnutí ústavnej sťažnosti nemusí byť odôvodnené. Predseda senátu ho písomne oznámi sťažovateľovi s poukazom na dôvody odmietnutia podľa odseku 1 alebo podľa § 22.

(3) Ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, Ústavný súd konanie o ústavnej sťažnosti zastaví.

§ 60

(1) Ústavná sťažnosť nemá odkladný účinok.

(2) Ústavný súd môže na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak to nebude v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon rozhodnutia alebo uskutočnenie oprávnenia priznaného rozhodnutím tretej osobe, znamenalo pre sťažovateľa nepomerne väčšiu ujmu, než aká pri odložení vykonateľnosti môže vzniknúť iným osobám.

§ 61

(1) Ak ústavná sťažnosť smeruje proti inému zásahu orgánu verejnej moci, než je rozhodnutie, môže Ústavný súd na odvrátenie hroziacej vážnej škody, na zabránenie hroziacemu násilnému zásahu alebo z iného závažného verejného záujmu uložiť orgánu verejnej moci, aby v zásahu nepokračoval (predbežné opatrenie).

(2) O predbežnom opatrení môže rozhodnúť Ústavný súd bez ústneho pojednávania. V zvlášť naliehavých prípadoch sa nemusí k návrhu podľa odseku 1 vyžiadať vyjadrenie ostatných účastníkov a vedľajších účastníkov.

(3) Rozhodnutie o predbežnom opatrení stráca platnosť vyhlásením nálezu Ústavného súdu vo veci, inak uplynutím šiestich mesiacov.

§ 62

Ústavný súd vychádza zo skutkových zistení urobených v predchádzajúcich konaniach, pokiaľ sa nerozhodne inak.

§ 63

(1) Ak ústavný súd vyhovie ústavnej sťažnosti, vysloví v náleze, ktoré základné právo alebo sloboda a aké ustanovenie ústavného zákona Federálneho zhromaždenia alebo medzinárodnej zmluvy, uvedené v čl. 2 písm. b) ústavného zákona, boli porušené a akým konaním orgánu verejnej moci k tomuto porušeniu došlo.

(2) Ak sa vyhovelo ústavnej sťažnosti, Ústavný súd:

a) zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo

b) ak porušenie práva alebo slobody spočívalo v inom zásahu orgánu verejnej moci, než je rozhodnutie, zakáže tomuto orgánu, aby v porušovaní práva alebo slobody pokračoval, a prikáže mu, aby, pokiaľ je to možné, obnovil stav pred porušením.

§ 64

(1) Ak bola ústavná sťažnosť odmietnutá (§ 59), pre neprípustnosť alebo zjavnú neopodstatnenosť, môže senát Ústavného súdu uložiť sťažovateľovi poplatok až do výšky 2000 Kčs.

(2) Sudca spravodajca môže sťažovateľovi uložiť, aby do jedného mesiaca zaplatil preddavok na poplatok podľa odseku 1, ak možno vážne pochybovať o opodstatnenosti ústavnej sťažnosti.

(3) Zaplatený preddavok sa sťažovateľovi vráti, ak sa ústavná sťažnosť pri predbežnom prerokovaní prijala na ďalšie konanie.

(4) Sudca spravodajca ústavnú sťažnosť odmietne, ak sťažovateľ nezaplatil včas preddavok, ktorý sa mu uložil podľa odseku 2. Ustanovenie § 59 ods. 2 pritom platí obdobne.

Piaty oddiel
Konanie vo veciach politických strán a politických hnutí (čl. 7 ústavného zákona)

§ 65

V konaní podľa čl. 7 ústavného zákona sa postupuje primerane podľa ustanovení tohto zákona o konaní o ústavných sťažnostiach.

§ 66

(1) Vedľajším účastníkom konania je štátny orgán, ktorý podal návrh na rozhodnutie, ktorým sú politická strana alebo politické hnutie dotknuté.

(2) Návrh na začatie konania podľa čl. 8 ods. 4 ústavného zákona má odkladný účinok.

Šiesty oddiel
Konanie o preskúmanie ústavnosti postupu referenda pred vyhlásením jeho výsledkov (čl. 5 ods. 4 ústavného zákona o referende)

§ 67

(1) Ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, platia pre žiadosť o preskúmanie ústavnosti postupu referenda pred vyhlásením jeho výsledkov ustanovenia o návrhu na začatie konania a pre predsedníctvo zákonodarného zboru, ktoré žiadosť podalo, ustanovenia o navrhovateľovi.

(2) Lehoty, v ktorých sa môže žiadosť podať, ustanovuje osobitný zákon.[3])

(3) Ďalšími účastníkmi konania sú prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a predsedníctva zákonodarných zborov republík.

§ 68

Štátne orgány a orgány, ktoré sa zúčastňujú na organizácii referenda a zisťovaní jeho výsledkov,[4]) sú povinné Ústavnému súdu na jeho žiadosť poskytnúť informácie a predložiť doklady týkajúce sa prípravy a vykonávania referenda.

§ 69

(1) Predseda Ústavného súdu je oprávnený za prítomnosti sudcu spravodajcu, ďalšieho sudcu určeného plénom Ústavného súdu a predsedu príslušnej ústrednej komisie pre referendum[4]) otvoriť zapečatenú zložku s dokladmi o hlasovaní[5]) a vykonať úkony potrebné na preskúmanie ústavnosti postupu referenda.

(2) O otvorení zložky a zistených skutočnostiach sa spíše zápisnica, ktorú podpíšu predseda Ústavného súdu a ostatné zúčastnené osoby (odsek 1), ktoré sú oprávnené uviesť prípadné výhrady k obsahu zápisnice.

(3) Po vykonaní potrebných úkonov predseda Ústavného súdu zložku zapečatí.

§ 70

Ak Ústavný súd zistí, že porušenie ústavnosti, ku ktorému došlo po vyhlásení referenda, rozhodujúcim spôsobom ovplyvnilo alebo mohlo ovplyvniť jeho výsledok, vysloví nálezom, že vykonané referendum je neplatné. V takom prípade právne následky rozhodnutia v referende (čl. 6 ods. 1 a 2 ústavného zákona o referende) nenastávajú a referendum sa nepovažuje za vykonané podľa čl. 5 ods. 5 ústavného zákona o referende.

§ 71

(1) O žiadosti podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona o referende rozhodne Ústavný súd do 10 dní od doručenia žiadosti.

(2) Nález Ústavného súdu podľa § 70 sa vyhlási bez odôvodnenia v úradnej zbierke určenej na vyhlasovanie zákonov Federálneho zhromaždenia bez zbytočného odkladu.

Siedmy oddiel

Vyslovenie neúčinnosti zákonov a iných právnych predpisov z dôvodu podľa § 6 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb.

§ 72

(1) Ak pri prejednávaní veci pred Ústavným súdom vznikne pochybnosť o účinnosti zákona alebo iného právneho predpisu alebo jeho jednotlivého ustanovenia pre nesúlad s Listinou základných práv a slobôd[6]) a ak Ústavný súd považuje túto pochybnosť za odôvodnenú, vyzve štátny orgán, ktorý taký právny predpis vydal, aby sa v ustanovenej lehote vyjadril.

(2) Pokiaľ Ústavný súd zistí, že zákon alebo iný právny predpis alebo jeho jednotlivé ustanovenie stratilo účinnosť z dôvodu uvedeného v odseku 1, vysloví to v náleze, ktorým rozhodne v prejednávanej veci. Táto časť nálezu sa vyhlási v úradnej zbierke určenej na vyhlasovanie zákonov Federálneho zhromaždenia.

§ 73

(1) Ak osoby uvedené v čl. 8 ods. 1 a 2 ústavného zákona navrhli, aby Ústavný súd vyslovil, že zákon alebo iný právny predpis alebo jeho jednotlivé ustanovenie stratilo účinnosť z dôvodu uvedeného v § 72, postupuje sa ako pri prejednávaní návrhu podľa čl. 2 ústavného zákona s tým, že ustanovenia § 35, 41, 42 a 44 tohto zákona sa nepoužijú a ostatné ustanovenia prvého oddielu druhej hlavy druhej časti tohto zákona sa použijú primerane.

(2) Nález pléna Ústavného súdu podľa odseku 1 sa vyhlási bez odôvodnenia v úradnej zbierke určenej na vyhlasovanie zákonov Federálneho zhromaždenia.

TRETIA ČASŤ

VYKONÁVANIE ROZHODNUTÍ MEDZINÁRODNÝCH ORGÁNOV VO VECIACH ZÁKLADNÝCH PRÁV A SLOBÔD

§ 74

(1) Ak výbor pre ľudské práva[7]) na základe sťažnosti mu podanej oznámil Českej a Slovenskej Federatívnej Republike svoj názor, že opatrením, rozhodnutím alebo iným zásahom niektorého orgánu verejnej moci Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa porušilo právo sťažovateľa uvedené v Medzinárodnom pakte o občianskych a politických právach,[8]) predloží federálna vláda toto oznámenie bez meškania Ústavnému súdu.

(2) Na účely konania pred Ústavným súdom sa oznámenie podľa odseku 1 považuje za ústavnú sťažnosť (čl. 6 a čl. 8 ods. 3 ústavného zákona), ktorá sa prijala na ďalšie konanie.

(3) Ústavný súd upovedomí sťažovateľa a ďalších účastníkov o začatí konania.

ŠTVRTÁ ČASŤ
PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 75

Zasadanie pléna Ústavného súdu až do vymenovania predsedu a podpredsedu Ústavného súdu zvoláva a jeho rokovanie riadi vekom najstarší sudca.

§ 76

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

1) Zákon č. 84/1990 Zb. o zhromažďovacom práve.

2) Článok 8 ods. 3 a 4 ústavného zákona č. 91/1991 Zb. o Ústavnom súde Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

3) § 34 ods. 1 zákona č. 490/1991 Zb. o spôsobe vykonávania referenda.

4) § 12 zákona č. 490/1991 Zb.

5) § 24 ods. 5 zákona č. 490/1991 Zb.

6) § 6 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza LISTINA ZÁKLADNÝCH PRÁV A SLOBÔD ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

7) Opčný protokol k Medzinárodnému paktu o občianskych a politických právach vyhlásený pod č. 169/1991 Zb.

8) Vyhláška ministra zahraničných vecí č. 120/1976 Zb.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.